

ರೇವಂತಪ್ಪ ನಿಧಿಯತ್ತ ನೋಡದೆ ಸರ ಸರನೆ ಒಳ ನಡೆದು ಬಿಟ್ಟು. ಅಪ್ಪನ ಮುಖ ನೋಡುವ ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದ ನಿಧಿ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿಯಂತೆ ಶಬ್ದ ಮಾಡದೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಒಳ ಬಂದಳು.

ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ದಡ ದಡನೆ ಒಳ ಬಂದು ಸುಗುಣ ನಸುಗುನ್ನಿಯಂತೆ ಒಳ ಸೇರಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಿಧಿಯನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅವಳ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಪಟ ಪಟನೆ ಬಾರಿಸಿದಳು. ಕೋಪದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತ 'ನಿನ್ನಾಕೆ ಇಂಥ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು, ಒಂದು ಗಂಟೆ ನಾವೇನಾದ್ರೂ ತಡವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೆ ನಿನಗ ಎಂಥ ಗತಿ ಬಂದಿರುತ್ತಿತ್ತು ಗೊತ್ತೇನೆ. ಓದೋಕೆ ಹೋಗಿ ನಿ ಅಂತ ಇದೇನಾ ನೀನು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ? ಥೂ ನಿನ್ನ ಜನ್ಮಕಷ್ಟು' ಎಂದು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಉಗಿದಳು. ತಕ್ಷಣವೇ ನಿಧಿ ಸುಗುಣಳ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದು 'ಅಮ್ಮ ನನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸಮ್ಮ, ಇದೆಲ್ಲ ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಇವತ್ತು ಅವನ ಬರ್ತಡೆ ಅಂತ ಕರೆದ. ನಿಂಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಒಪ್ಪಲ್ಲ ಅಂತ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಹೋದೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ತಿಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದೆ ಅಮ್ಮ, ಹಿಂಗೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಾವತ್ತು ಹೀಗೆ ಮಾಡಲ್ಲಮ್ಮ. ನೋಡು ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾನಾಯ್ತು, ನನ್ನ ಕಾಲೇಜು ಆಯ್ತು ಅಂತ ಇದ್ದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ನಂಬಮ್ಮ' ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು.

'ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಎನ್ನಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಕೊಂದು ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ' ಅವಳ ಕೋಪ ತಣಿಯದೆ ಮತ್ತು ಹೊಡೆಯಲು ಹೋದಳು. ಕೋಪದಿಂದಲೋ, ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದಲೋ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಿದ್ಧು ಓಡಿ ಬಂದು ಸುಗುಣಳನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಾ 'ಬಿಡಿ ಅಕ್ಕ ಅಮ್ಮನ ರಕ್ತ, ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ?' ತಟ್ಟನೆ ನುಡಿದು ಬಿಟ್ಟು. ಹಾವು ತುಳಿದವಳಂತೆ ಬೆಚ್ಚಿದ ನಿಧಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು ರೋಷದಿಂದ ಪೂಕ್ಕಿರಿಸಿದಳು. 'ಏಯ್ ನಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ನನ್ನಮ್ಮ ನನ್ನ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾಳೆ, ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ ನೀನಾರು ಕೇಳೋಕೆ. ನನ್ನ ಅಮ್ಮನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿಯಾ, ನಮ್ಮನೆ ನಾಯಿ ನೀನು, ನನ್ನ ಅಮ್ಮನ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತೋ, ಅವಳು ನನ್ನಮ್ಮ ನನ್ನ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾಳೆ ಚಚ್ಚುತ್ತಾಳೆ, ಕೊಂದೇ ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ ನೀ ಯಾರೂ ತಡೆಯೋಕೆ' ಅವನ ಅಂಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಾರಿಸಿದಳು.

'ಅಯ್ಯೋ ಏನೇ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ, ಅವನ್ನ ಯಾರು ಅಂತ ತಿಳಿಸಿಡ್ಡಿದ್ಡಿಯಾ, ಅವನು ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪ ಕಣ್ಣೆ' ಕೂಗಿದಳು.

ಕರಂಟ್ ಹೊಡೆದವಳಂತೆ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟು ನಿಧಿ ಅಮ್ಮನ ಮಾತನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಹೋದಳು. ಅಂದ್ರೆ ನನ್ನಮ್ಮ ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ ಅಂತ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟಳು. ಅಮ್ಮನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ 'ಅಮ್ಮ ನೀನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ, ಇವನೇನು ನನ್ನ ಅಪ್ಪಾ ಆಗ್ತಾನೆ, ಇವನಿಗೆ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆ, ಅಂದ್ರೆ ನೀನು ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿ, ಇವನಿಂದ ನನ್ನ ಪಡೆದೆಯಾ?' ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತ ಕೇಳಿದಳು.

'ಈ ತಾಯಿ ದೇವತೆ, ಈ ತಾಯಿನ ಯಾಕೆ ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತಿಯಾ, ಈ ದೇವತೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆ ಹಿಂಗಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅದೇ ಹೀನ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದಿದೆ. ರಕ್ತ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೆ? ಸಿದ್ಧು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆದರೆ ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಮತ್ತೊಂದು ಶಾಕಿನಿಂದ ನಿಧಿ ತತ್ತರಿಸಿದಳು.

'ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಬಿಡೋ ಸಿದ್ಧು ಅವಳಿಗೆ, ಇನ್ನಷ್ಟು ದಿನ ಮುಚ್ಚಿಡೋದು' ಹತಾಶೆಯಿಂದ ಸುಗುಣ ಹೇಳಿದಳು.

'ಹೇಳಿ ಬಿಡ್ತಿನಿ ಅಕ್ಕ, ಹೇಳಬಾರದು ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ನಿಧಿಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರದು, ಅವಳು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆಬೆಳೆ, ಕೊನೆವರೆಗೂ ಅದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಈ ಹಾಳು ಹುಡುಗಿಯಿಂದ ಹೊರ ಬರುವಂತಾಯಿತು.

'ಏಯ್ ಕೇಳಿಸಿಕೊ. ನೀನು ನನ್ನ ಮಗಳು. ನಿನ್ನ ಅಮ್ಮನ್ನ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ನಾನು ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ನೀನು ಹುಟ್ಟುವ ತನಕ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವಳು ಮೆಚ್ಚಿದವನೊಂದಿಗೆ ಓಡಿಹೋದಳು. ಆಗ ನಾನು ಸಾಯೋಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೆ, ನನ್ನನ್ನ ಬದುಕಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಮಡಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಈ ದೇವತೆ ಮತ್ತು ಆ ದೇವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆ ತಂದರು. ನೀನು ಅವರ ಮಗಳಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆಯಲಿ ಎನ್ನೋದು ನನ್ನಾಸೆ ಆಗಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಅವರಿಗೆ

ನೀನೇ ಸ್ವಂತ ಮಗಳಾಗಿದ್ದೆ. ಮುಂದೆಯೂ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನಮ್ಮನ ಹೀನ ಚಾಳಿ ನಿನಗೂ ಬೀಸಿ ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ನೀನು ಪಾರಾದೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಯ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿತು' ಎಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳಿ ಸುಸ್ತಾದವನಂತೆ ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟು.

ಸುಗುಣ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಿಧಿ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಿದ್ಧು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹಾಗೆ ನಿಂತಿದ್ದು ನಂತರ ಸುಗುಣ ಮತ್ತು ನಿಧಿಯನ್ನು ಅವರ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟು. ಅವರಿಬ್ಬರು ಅದಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದರೂ, ಸುಗುಣ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ತಹಬಂದಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ನಿಧಿಯ ಕಡೆ ನೋಡದೆ ಎದ್ದು ಕೋಣೆಯತ್ತ ನಡೆದಳು. ಸುಗುಣ ರೇವಂತಪ್ಪ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಹೊರ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಊಟ ಇರಲಿ ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರು ಕೂಡ ಕುಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಯದೆ ಬೆಳಗಾಯಿತು.

ಸುಗುಣ ಎದ್ದು ಹೊರ ಬಂದು ಮುಖ ತೊಳೆದು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಿಧಿ ಕಾಫಿ ಮಾಡಿ ಸುಗುಣಳಿಗೊಂದು ಲೋಟ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಲೋಟನ್ನು ರೇವಂತಪ್ಪ ಮಲಗಿದ್ದ ಕೋಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ 'ಅಪ್ಪ ಎದ್ದೇಳು, ನನ್ನ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಾ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ದಿನಾ ನೀನು ಬಿಡಬೇಕು, ಏಳು ಬೇಗ, ಎದ್ದು ಕಾಫಿ ಕುಡಿ' ಅವನ ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಕಾಯದೆ ಹೊರ ಬಂದು 'ಅಮ್ಮ ಬೇಗ ತಿಂಡಿ ಮಾಡು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೂ ಡಬ್ಬಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಡು. ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿನೇ ಹಾಕಿರು, ಸಂಜೆ ಟ್ಯೂಷನ್ ಹೋಗೋಕೆ ಮುಂಚೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಿಂತೀನಿ' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟಳು.

ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾದಳು. ಸುಗುಣ ಒಂದು ಮಾತಾಡದೆ ಟಿಫಿನ್ ಬಾಕ್ಸ್ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಳು. ರೇವಂತಪ್ಪ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಕಾರನ್ನು ಚಾಲು ಮಾಡಿದ. 'ಅಮ್ಮ ಹೋಗಿ ಬರ್ತೀನಿ, ಸಂಜೆ ಲೇಟಾಗುತ್ತೆ ಟ್ಯೂಷನ್ ಮುಗಿಯೋದು, ಗಾಬರಿಯಾಗ ಬೇಡ, ನಾನು ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗಬೇಕಲ್ಲಾ, ತುಂಬಾ ಓದೋದು ಇರುತ್ತೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಪ್ಪನತ್ತ ತಿರುಗಿ 'ಅಪ್ಪ ಸಂಜೆನೂ ನೀನೇ ನನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೋಕೆ ಬಾ, ಆ ಸಿದ್ಧುನು ಕಳಿಸ ಬೇಡ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸಿದ್ಧುವನ್ನು ನೋಡಿದ ನಿಧಿಯ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಮುಂಚಿನಂತೆಯೇ ಅಸಡ್ಡೆಯ, ಅಸಹನೆ ಭಾವ ಇತ್ತು.

ಕಾರು ಹೊರಟ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಏನೂ ನಡೆದ ಇಲ್ಲವೇನೂ ಎಂಬಂತಿದ್ದ ನಿಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಸುಗುಣ ಏನನ್ನೂ ಯೋಚಿಸದಷ್ಟು ಬ್ಲಾಂಕ್ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿ ರೇವಂತಪ್ಪ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೊರತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಧಿ ಮಾತ್ರ 'ಅಪ್ಪ ನಾನು ಮೆಡಿಕಲ್ ಓದ್ತೀನಿ, ನಮ್ಮೂರಲ್ಲೇ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ತೆಗೆತೀನಿ, ಬಡವರಿಗೆ ಉಚಿತ ಸೇವೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ, ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡ್ತೀನಿ, ದೊಡ್ಡ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಂ ಕಟ್ಟಿಸ್ತೀನಿ' ಅಂತ ಬಡ ಬಡನೆ ಮಾತಾಡ್ತೀನಿ ಇದ್ದಳು.

